ظالمین را جلو گیری کن

حضرت ولی امرالله

ترجمه شده

ظالمین را جلو گیری کن

”اسمع یا سلطان ما القینا علی حضرتک ثم امنع الظالمین عن ظلمهم ثم اقطع ایدیهم عن روس المسلمین . فو الله ورد علینا ما لا یجری القلم علی ذکره الا بان یحزن راقمه و لن تقدر ان تسمعه آذان الموحدین و بلغ امرنا الی مقام الذی بکت علینا عیون اعدائنا و من ورائهم کل ذی بصر بصیر بعد الذی توجهنا الی حضرتک و امرنا الناس بان یدخلوا فی ظلک لتکون حصنا للموحدین .“

”اخالفتک یا سلطان فیی شئ او عصیتک فی امر او مع وزرائک الذین کانوا ان یحکموا فی العراق باذنک لا فو رب العالمین ما عصیناک و لا ایاهم فی اقل من لمع البصر و لا اعصیک من بعد انشاءالله و اراد و لو یرد علینا اعظم عما ورد و ندعوا الله باللیل و النهار و فی کل تکور و اصیل لیوفقک الله علی طاعته و اجرأ حکمه و یحفظک من جنود الشیاطین اذا فافعل ما شئت و ما ینبغی لحضرتک و یلیق لسلطنتک و لا تنس حکم الله فی کل ما اردت او ترید و قل الحمد لله رب العالمین .“

بعلاوه در کتاب مستطاب اقدس این خطاب شدید نسبت بشهر اسلامبول نازل گردیده است:

”یا ایتها النقطة الواقعه فی شاطی البحر قد استقر علیک کرسی الظلم و اشتعلت فیک نار البغضا علی شان ناح بها الملأ الاعلی و الذین یطوفون حول کرسی رفیع نری فیک الجاهل یحکم علی العاقل و الظلام یفتخر علی النور و انک فی غرور مبین اغرتک زینتک الظاهره سوف تفنی و رب البریه و تنوع البنات و الارامل و ما فیک من القبائل کذلک ینبئک العلیم الخبیر .“

اما در لوح سلطان که از عکا ارسال شده و مفصلترین لوحی است که بیک پادشاه خطاب گردیده درباره ناصر الدین شاه میفرماید:

”یا سلطان انی کنت کاحد من العباد و راقد علی المهاد مرت علی نسائم السبحان و علمنی علم ما کان لیس هذا من عندی بل من لدن عزیز علیم و امرنی بالندأ بین الارض و السمأ بذلک ورد علی ما ذرفت به عیون العارفین ما قرئت ما عند الناس من العلوم و ما دخلت المدارس فاسئل المدینة التی کنت فیها لتوقن بانی لست من الکاذبین هذه ورقة حرکتها ارياح مشیة ربک العزیز الحمید هل لها استقرار عند هبوب ارياح عاصفات لا و مالک الاسمأ و الصفات بل تحرکها کیف ترید

للعدم وجود تلقأ القدم قد جأ امره المبرم و انطقنی بذکره بین العالمین انی لم اکن الا کالمیت تلقأ امره قلبتنی ید ارادة ربک الرحمن الرحیم هل یقدر احد ان یتکلم من تلقأ ننفسه بما یعترض به علیه العباد من کل وضیع و شریف و لا و الذی علم القلم اسرار القدم الا من کان مویدا من لدن مقتدر قدیر یخاطبنی القلم الاعلی و یقول لا تخف اقصص علی حضرة السلطان ما ورد علیک ان قلبه بین اصبعی ربک الرحمن لعل تشرق من افق قلبه شمس العدل و الاحسان کذلک کان الحکم من لدی الحکیم محتوما:

"یا سلطان انظر بطرف العدل الی الغلام ثم احکم بالحق فیما ورد علیه ان الله قد جعلک ظله بین العباد و آیة قدرته لمن فی البلاد احکم بیننا و بین الذین ظلمونا من دون بینة و لا کتاب منیر ان الذین حولک یحبونک لانفسهم و الغلام یحبک لنفسک و ما اراد الا ان یقربک الی مقر الفضل و یقلبک الی یمین العدل و کان ربک علی ما اقول شهیدا ."

"یا سلطان لو تسمع صریر القلم الاعلی و هدیر ورقأ البقأ علی افنان سدرة المنتهی فی ذکر الله موجد الاسمأ و خالق الارض و السمأ لیبلغک الی مقام لا تری فی الوجود الا تجلی حضرة المعبود و تری الملک احقر شئ عندک تضعه لمن اراد و تتوجه الی افق کان بانوار الوجه مضیئا و لا تحمل ثقل الملک ابدا الا لنصرة ربک العلی الاعلی اذا یصلی علیک الملأ العلی حبذا هذا المقام الاسنی لو ترتقی الیه بسلطان کان باسم الله معروفا ..."

"ای پادشاه زمان چشمهای این آوارگان بشطر رحمت رحمن متوجه و ناظر و البته این بلایا را رحمت کبری از پی و این شدائد عظمی را رخأ عظیم از عقب و لکن امید چنانست که حضرت سلطان بنفسه در امور توجه فرمایند که سبب رجای قلوب گردد و این خیر محض است که عرض شد و کفی بالله شهیدا ..."

"فیا لیت اذنت لی یا سلطان لنرسل الی حضرتک ما تقربه العیون و تطمئن به النفوس و یوقن کل منصف بان عنده علم الکتاب ... لو لا اعراض الجهلأ و اغماض العلمأ لقلت مقالا تفرح به القلوب و تطیر الی الهوأ الذی یسمع من هزیز ارياحه انه لا اله الا هو ..."

"یا ملک قد رایت فی سبیل الله ما لا رات عین و لا سمعت اذن ... کم من البلایا نزلت و کم منها سوف تنزل امشی مقبلا الی العزیز الوهاب و ورائی تنساب الحباب قد استهل مدمعی الی ان بل مضجعی و لیس حزنی لنفسی تالله راسی یشتاق الرماح فی حب مولاه و ما مررت علی شجر الا و قد خاطبة فوادی یا لیت قطعت لاسمی و صلب علیک جسدی فی سبیل ربی ... تالله لو ینهکنی اللغب و تهلکنی السغب و یجعل فراشی من الصخرة الصمأ و موانسی و حوش العرأ لا اجزع و اصبر کما صبر اولو الحزم و اصحاب العزم بحول الله مالک القدم و خالق الامم و اشکر الله علی کل الاحوال و نرجو من کرمه تعالی بهذا الحبس تعتق الرقاب من السلاسل و الاطناب و یجعل الوجوه خالصة لوجهه العزیز الوهاب انه مجیب لمن دعاه و قریب لمن ناجاه ."

حضرت اعلی نیز در کتاب قیوم الاسمأ به محمد شاه چنین خطاب فرموده:

"یا ملک المسلمین فانصر بعد الکتاب ذکرنا الاکبر بالحق فان الله قد قدر لک و للحافین من حولک فی یوم القیمة علی الصراط موقفا علی الحق مسئولا . یا ایها الملک تالله الحق لو تعادی مع الذکر لیحکم الله فی یوم القیمة علیک بین الملوک بالنار و لن تجد الیوم من دون الله العلی علی الحق بالحق ظهیرا . یا ایها الملک طهر الارض المقدسة (طهران) من اهل

الرد الکتاب من قبل یوم جأ الذکر فیها بغتة باذن الله علی الامر القوی شدیدا و ان الله قد کتب علیک ان تسلم الذکر و امره و تسخر البلاد بالحق باذنه فانک فی الدنیا مرحوم علی الملک و فی الاخرة من اهل الجنة الرضوان حول القدس قد کنت مسکونا یا ایها الملک لا یعزنک الملک فان لکل نفس ذائقة الموت قد کان بالحق علی الحق من حکم الله مکتوبا ."

و نیز حضرت اعلی در توقیع محمد شاه چنین فرموده :

"انا النقطة التی بها ذوت من ذوت و انی انا وجه الله الذی لا یموت و نوره الذی لا یفوت ... قد جعل الله کل مفاتیح الرضوان فی یمنعی و کل مفاتیح النیران فی شمالی ... الا انی انا رکن من کلمة الاولی التی من عرفها عرف کل حق و یدخل فی کل خیر ... و لذا خلقنی الله من طینة لم یشارک فیها احد و اعطانی ما لا یدرکه البالغون و لم یقدر ان یعلافه الموحدون ... و لعمری لو لا الواجب من قبول امر حجة الله ... ما اخبرتک بذلک ... و در همان سنه (سنه ٦٠) رسول و کتاب بحضور آنحضرت فرستادم که آنچه لایق سلطنت است در امر حجت حق اقدام شود ..."

"قسم بحق الله که آنکسی که راضی باین نوع سلوک با من شده اگر بداند با چه کسی است هر گز فرحناک نشود الا اخبرک بسر الامر کانه احبس کل النبین و الصدیقین و الوصیین ... فویل لمن یجری الشر من یدیه و طوبی لمن یجری الخیر من یدیه ....."

"قسم بحق که بقدر خردلی تمنای مال از آنحضرت ندارم . بحق خداوند که اگر آنچه میدانم تو بدانی کل سلطنت دنیا و آخرت را میدهی بر اینکه مرا راضی نمائی در طاعت حق ... و اگر قبول نفرمائی خداوند عالم کسی را مبعوث فرماید لاقامة امره و کان وعد الله مفعولا ."

یاران عزیز این بیانات گهربار و خطابات ملکوتی و نافذ چه منظره وسیعی در جلوی چشمان ما منبسط میسازد .